

af 4 ærede Medlemmer, og som den høitagtede Minister dog med en vis Fornøielse gik ind paa, nemlig med Hensyn til Fjorsfremmelse ved Valg, thi der kan sandelig ogsaa stee Misbrug.

Schwann: Ideen om at aabne Afgang for Underofficerer til Officererpladser er hos mig overmaade gammel, og jeg kan derfor ikke undre mig over, at et saadant Forslag som dette her fremkommer; men jeg skal ikke nægte, at det forekommer mig, at det nærværende Forslag er en Anachronisme; thi hvad der egentlig kan være Tanken og Meningen med det, troer jeg er fuldstændig fyldestgjort ved Lovforslaget. Idet det deri er fastsat, at Ingen kan blive Officer, som ikke har været Underofficer, og dernæst, at enhver Underofficer kan blive Officer, saasnart han underkaster sig de Betingelser, som derfor ere fastsatte, er den smukke Tanke, at man skal kunne tjene sig op nedensfra, fuldstændig fyldestgjort. Og disse Betingelser ere vistnok saa lempelige, at jeg ikke veed, hvorfor man ved Siden af denne almindelige Afgang for Enhver endnu skulde opretholde en særegen Afgang. Den ærede Forslagsstiller har forudsat, at disse Betingelser vilde blive opførte — han nævnte som Exempler Tydsk og Fransk —, men der staaer i saa Henseende Intet uden den almindelige Definition paa det Maal af Rundsaber, som skal kunne fordres, og i den finder jeg virkelig ikke Noget, som tyder paa extravagante Forestillinger i saa Henseende. Jeg mener altsaa, at den Tanke, hvorm den ærede Forslagsstiller og jeg i mange Aar have været enige, nu er fuldstændig ført til Seir, saaledes at enhver Soldat kan fra Menig blive Underofficer og fra Underofficer blive Officer, og dernæst det Maal af theoretiske Rundsaber, som dertil fordres, stillet saaledes, at det snarere tyder hen paa et Labmaal end paa overdrevne Fordringer; som tidligere bemærket, maatte man jo iøvrigt have et Program for at kunne danne sig en aldeles klar Forestilling om de forskjellige Maal, der fordres. Altsaa den Tanke, at Officerescorpsen og Underofficerescorpsen og hele det menige Mandskab virkelig ere et sammenhængende Regeme, der tør forventes at være besjælet af den samme Aand,

vil stee fuldstændig Fyldest ved denne Lov. Iøvrigt skal jeg ikke gjentage de Bemærkninger, som fra et mere praktisk Standpunkt bleve gjorte gjeldende af den høitærede Krigsminister, da jeg troer, Enhver vil have seet, at der er Ulemper, der klæbe ved den Tanke, som nu ved denne Lov er stæet Fyldest. — Derimod maa jeg paa det Allerbestemteste understøtte det Forslag, som den høitærede Krigsminister „ikke vilde anbefale“, idet jeg haaber, at den høitærede Minister vil være tilbøielig til at vise en stor Resignation ogsaa i dette Punkt. Jeg har tidligere, maastee i vel stærke Udtryk, udtalt, at det, som for mig er Hovedsagen, er, at gennem denne Lovreform kaldes hele det danske Folk saaledes ind i den danske Hær, at Folket og Hæren blive Et, og at der mellem Befalingsmændene og den hele Armee tilveiebringes en saadan militair Fællesaaend, som er den første Betingelse for, at de tilfulde kunne gjøre Fyldest for deres høie Opgave, og for, at dette Lovforslag, hvori denne Tanke er virkeliggjort, kan blive gennemført, at jeg er villig til at følge den høitærede Krigsminister, om jeg end paa mange Punkter kunde have Afstilligt at indvende. Det har s. Ex. kostet mig nogen Overvindelse ikke at deeltage i Forhandlingerne om Skolernes Ordning. Med Hensyn til de to Punkter, hvoraf det ene nu opstilles som en Livsbetingelse for hele Forslaget, og det andet som Noget, det i alt Fald er meget ønskeligt at indføre, maa jeg forudsætte, at de ere Fordringer, der let kunne gaae igennem, og som umulig kunde berede Loven Banfælgeligheder, da som bekendt de Forslag, som i saa Henseende bleve vedtagne ved 2den Behandling i Folkethinget, ved 3die Behandling bleve forfaste med kun en eneste Stemmes Overvægt; jeg var tilstede og var personlig Vidne til den Overræstelse, som dette fremkaldte, navnlig hos et Medlem, der kom ind, netop som Afstemningen var færdig, og hvis Ankomst 5 Minuter før vilde have bevirket et andet Resultat. Disse Ændringer kunne umulig berede Loven nogen Banfælgelighed. Ved disse Forslag maa jeg dog tilstaae, at, medens jeg ganske tiltræder, hvad den høitærede Krigsminister har sagt om Nødvendigheden af efter almindelige menneskelige Vilkaar og navnlig efter det danske Hjertes saa-